

Nasze miejsce na ziemi

Muzyka: Wojciech Trzcński
Słowa: Janusz Kondratowicz

Umiarkowanie

1. Chcę się Cie - bie na - u - czyć na pa - mięć, mło - dym
ser - cem zro - zu - mieć naj - pro - ściej przez nie - je - dna prze - szłaś już
za - mieć, dróg szu - ka - jąc, co ja - sne i pro - ste. Bądź nam
do - mem, drzwi o - twórz sze - ro - ko, na - szą mło - dość jak dar przy - mij
szczo - dry, je - dno nie - bo ma - my nad gło - wą Two - jej
bie - li, czer - wie - ni Twej go - dni. Na - szym miej - scem na
nie - my w pół
zie - mi jest to miej - sce, ten czas, wła - sną
dro - gi, choć - by w o - czy ciął wiatr, przy - szłość

21 pra - cę wpi - sze - my w zie - leń wsi, w pej - zaż
dzie - je się dzi - siaj, my two -
24 miast. Nie sta - rzy - my jej kształt.

1. Chcę się Ciebie nauczyć na pamięć,
młodym sercem zrozumieć najprościej –
przez niejedną przeszłaś już zamięć,
dróg szukając, co jasne i proste.
Bądź nam domem, drzwi otwórz szeroko,
naszą młodość jak dar przyjmij szczodry,
jedno niebo mamy nad głową –
Twojej bieli, czerwieni Twej godni.

Naszym miejscem na ziemi
jest to miejsce, ten czas,
własną pracę wpiszemy
w zieleni wsi, w pejzaż miast.
Nie staniemy w pół drogi,
choćby w oczy ciał wiatr,
przyszłość dzieje się dzisiaj,
my tworzymy jej kształt.

2. Chcę opisać Cię barwą i słowem –
żyjesz w pracy, nauce i w pieśni,
spójrz, gołębi obłok jak płomień
czyste niebo nad Tobą zakreślił.
Los człowieka przegląda się w Tobie
i nadzieją nam jesteś i troską –
gdzie się myśli łączą i dłonie
zawsze z nami tam Ty jesteś. Polsko.
Naszym miejscem na ziemi...